

Domarkompendium

DUNKERSTÖVARE

Utarbetat av

Svenska Stövarklubben

inför exteriördomarkonferens 2025

Hane med utmärkt helhet.

Tik med utmärkt helhet.

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer stövarraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Stövarklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SvStkl som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare.

Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av stövarraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Stövarklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Rasklubben, Svenska Stövarklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2025 av Thomas Eriksson, Göran Johansson, Ted Karlsson, Sarah Häggkvist och Mona Sundqvist på uppdrag av SvStkl utställningskommitté.

Innehåll

Historik	5
STANDARD FÖR DUNKERSTÖVARE	7
Ursprungsland/Hemland	7
Användningsområde	7
FCI-Klassifikation	7
Bakgrund/ändamål	7
Helhetsintryck	7
Viktiga måttförhållanden	8
Uppförande/karaktär	8
Huvud	9
Skallparti	9
Skalle	9
Stop	9
Ansikte	9
Nostryffel	9
Nosparti	10
Käkar/tänder	10
Kinder	10
Ögon	10
Öron	10
Hals	10
Kropp	11
Överlinje	11
Rygg	11
Ländparti	11
Kors	11
Bröstkorg	11
Underlinje och buk	11
Svans	11
Extremiteter	11
Framställ	11
Helhet	11
Skulderblad	12
Överarm	12
Armbåge	12
Underarm	12
Mellanhand	12
Framtassar	12
Bakställ	12
Helhet	12
Lår	12
Knäled	12
Underben	12
Has/Hasled	13
Baktassar	13

DUNKERSTÖVARE

Rörelser	13
Päls	13
Pälsstruktur	13
Färg	13
Storlek/Vikt	14
Mankhöjd	14
Fel	14
Diskvalificerande fel.....	14
Nota bene	14
Testiklar	14
Dunkerstövare - viktigt att komma ihåg	15
Egna anteckningar	17

Historik

Rasen har Norge som ursprungsland. Den har fått sitt namn efter officeren Wilhelm Conrad Dunker som på 1820-talet ägde den stövare som räknas som rasens stamfar.

Fram till 1902 räknades den som samma rastyp som hygenstövaren, vilken den exteriört sett var närmast identisk med. I gruppen av dunkerhundar ingick flera lokala harhundsstammar från olika delar av Norge. Ett karakteristiskt kännetecken hos dunkern har alltid varit den dropplade (gråskaliga) färgen och det blåtonade ögat (iris) som är ganska vanligt i rasen. Standarden tillåter även andra färger än den dropplade.

1925 slogs raserna på nytt samman och kallades norsk harehund, men 1934 separerades raserna slutligen.

Eftersom det genetiska urvalet tidvis varit litet, har rasen vid några tillfällen räddats genom inkorsning av andra stövare. Efter andra världskriget steg intresset igen fram till 1970-talet, då ett ökat intresse för utländska stövaraser gjorde att antalet registreringar återigen sjönk.

Ch. Rusken 00673/73

En hund som betytt mycket för aveln är Ch. Rusken, totalt blev 55 av hans avkommor (20%) jaktprovsmeterade.

Konkurrens från utländska hundar hjälpte till att återuppliva intresset för rasen. På 1980-talet var dunkern mycket homogen och hade mycket goda jaktegenskaper men delvis stark inavel hade inneburit att de flesta hundar var nära besläktade.

1987 ansökte därför avelsrådet för dunker om inkorsning av andra raser, men ansökan avslogs. 1989 gavs dock grönt ljus för inkorsning. Detta har gett rasen en mycket bättre genetisk variation och hälsa, samtidigt som de goda och typiska egenskaperna bibehållits.

Under de senaste åren har antalet nyregistrerade valpar i Norges Kennelklubb varierat mellan 130 och 180 per år. Detta antal är så lågt att rasen bör öka något i antal så att den kan fortsätta driva ett hälsosamt och effektivt avelsarbete.

Välbyggd hane, något platta tassar, fina färger.

*Välbalanserad och stark tik med utmärkta proportioner.
Bra färger, kunde önska något mindre vitt.*

STANDARD FÖR DUNKERSTÖVARE	
(Rasnamn i hemlandet: dunker) FCI-nummer 203 FCI-standard på engelska publicerad 2016-06-03 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2016-04-04 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2017-02-07	

Ursprungsland/Hemland	
Norge	

Användningsområde	
Drivande jakthund.	<i>Dunkerstövare är en skalldrivande hund som används vid jakt på hare och rävv. Den jagar som ensamhund och ska vara hjortdjursren.</i>

FCI-Klassifikation	
Grupp 6, sektion 1:2. Med arbetsprov.	

Bakgrund/ändamål	
Dunkerstövaren har fått sitt namn efter upphovsmannen, kapten Wilhelm Conrad Dunker vilken skapade rasen genom att korsa ett flertal stövarraser under första delen av 1800-talet. Landets population av stövare var stort och representerade lokala harhundar från alla delar av landet. Ett karakteristiskt drag hos den norska stövaren har alltid varit den blåmelerade (merle) pälsfärgen med blå ögon, dock tillåter rasstandarden även andra färger. Under andra världskriget minskade populationen men efter kriget steg intresset avsevärt fram till 1970-talet vartefter det än en gång minskade. Under 1980-talet var rasen mycket homogen med utmärkta jaktegenskaper. Dock, beroende på inavel, var de flesta hundarna för nära besläktade varför man ansökte i flera omgångar att få göra utomras-korsningar vilket så småningom beviljades. Korsningarna resulterade i ökad genetisk variation, bättre hälsa med fortsatt behållande av de positiva och typiska rasdragen men dessvärre är populationen fortfarande liten.	

Helhetsintryck	
Dunkerstövare skall vara en medelstor, tydligt rektangulär, kraftfullt byggd hund, som dock inte får verka tung. Rasen skall ge intryck av uthållighet.	<i>Hunden ska ge ett relativt lågställt intryck med stark benstomme. Tunga såväl som lätta hundar förekommer.</i>

DUNKERSTÖVARE

Viktiga måttförhållanden	
Bröstdjupet skall vara ungefär hälften av mankhöjden.	

Uppförande/karaktär	
Rasen anses vara en stark och robust gammaldags stövare med utmärkt temperament. Dunkerstövaren karaktäriseras av starka nerver och av att vara särskilt social och pålitlig. De är kända för goda resultat på jaktprov de kan därför karaktäriseras som en utmärkt kombination av en jakt- och sällskapshund. Rasen goda temperament och öppenhet gör den också lätttränad.	

Hane med utmärkt helhet.

Tik med utmärkt helhet.

Hane med utmärkt helhet.

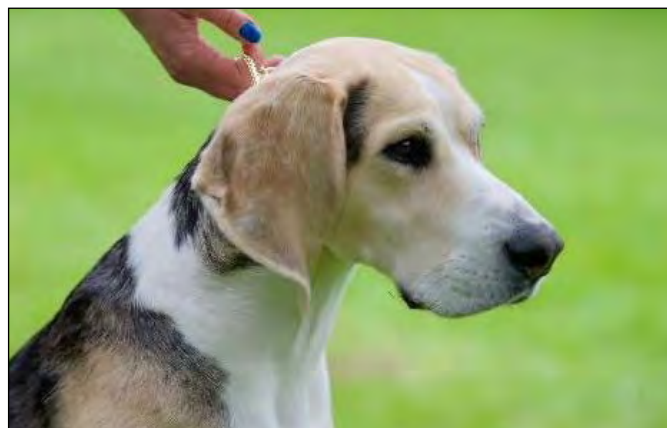
Tik med utmärkt helhet.

Huvud

Huvudet ska aldrig bäras högt!

Typiskt för en dunkerstövare är det karaktäristiska huvudet, uttrycket och färgen. Den dropplade har ett särskilt uttryck med "glasögon" och en vacker svart ögonkant.

Huvudet får aldrig bli kilformat och ska ha parallella plan. Ska ha framträdande nackknöl.

*Utmärkta tikhuvuden med det rätta uttrycket och typisk utstrålning för en dunkerstövare.
Mörka vackra ögon med en mörk ögonkant.*

Skallparti	
Huvudet skall inte bäras högt. Det skall vara torrt och ädelt med god längd och parallella linjer - inte kilformat.	

Skalle	
Skallen skall vara något välvd med framträdande nackknöl. Skallpartiet kan tillåtas att vara något kraftigt, särskilt hos hanhundar, förutsatt att nospartiet är så långt och välutvecklat att huvudet inte mister sina parallella linjer.	<i>Klent utvecklad nackknöl förekommer.</i>

Stop	
Stopet skall vara tydligt, men inte djupt eller skarpt markerat.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara svart och näsborrarna vida.	

DUNKERSTÖVARE

Nosparti	
Nospartiet får hellre vara för långt än fört kort och skall ha en tvär avslutning. Nosryggen skall vara rak och jämbred.	

Käkar/tänder	
Saxbett. Komplettdantant.	

Kinder	
Kinderna skall vara torra utan framträdande okben.	

Ögon	
Ögonen skall vara mörka och verka vara runda. De skall vara förhållandevis stora men inte utstående. De skall vara uttrycksfulla och klara med lugn, allvarlig blick. Ögonkanterna skall vara väl åtliggande. Blå ögonfärg är tillåten hos dropplade (merlefärgade) hundar.	

Öron	
Öronen skall vara medelhögt ansatta, hellre lågt än högt. De skall vara mjuka, medelbreda, avsmalnande och nedtill avrundade. De skall bäras hängande, flata utan veck och intill huvudet. De skall vara tillräckligt långa för att nå halvvägs längs nospartiet när de dras framåt.	<i>För högt ansatta öron förekommer.</i>

Hals	
Halsen skall vara tämligen lång utan tydligt löst halsskinn.	

Stark tik med utmärkt helhet.

Kropp

Överlinje	
Överlinjen skall vara plan.	

Rygg	
Ryggen skall vara rak och fast. Den skall vara tillräckligt lång för att ge plats för en lång bröstorg.	<i>Eftergivande rygg förekommer.</i>

Ländparti	
Länden skall vara bred och muskulös - aldrig välvd.	

Kors	
Korset skall vara muskulöst, svagt sluttande och inte för kort.	<i>Korta och branta kors förekommer.</i>

Bröstorg	
Bröstorgen skall vara rymlig med väl välvda revben. De bakre revbenen skall vara speciellt väl utvecklade så att bröstorgen verkar lång.	<i>Korta bröstorgar förekommer ofta beroende på korta bröstben.</i>

Underlinje och buk	
Buklinjen skall vara svagt uppdragen.	<i>Överdrivet uppdragen buklinje förekommer..</i>

Svans	
Svansen skall vara ansatt i höjd med överlinjen. Den skall vara tjock vid roten och smalna av mot spetsen. Svansen skall vara rak och bäras i en svagt uppåtgående kurva. Den skall nå ned till hasleden eller något nedanför.	

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Framstället skall vara starkt, torrt och senigt.	<i>Hunden ska ge ett relativt lågställt intryck med stark benstomme och starka tassar. Framstället ska ha goda vinklar. Frambenen ska vara solida, torra och seniga.</i>

DUNKERSTÖVARE

Skulderblad	
Skulderbladen skall vara långa, muskulösa, sluttande och ligga väl an mot bröstkorgen. Skulderbladspetsarna skall ligga tätt.	
Överarm	
Överarmen skall vara välvinklad mot skuldran.	
Armbåge	
Armbågsleden skall vara välvinklad.	
Underarm	
Frambenen skall vara raka.	
Mellanhand	
Mellanhänderna skall vara svagt sluttande.	
Framtassar	
Framtassarna skall vara välvda och väl slutna med bra behåring mellan tårna. Trampdynorna skall vara fasta. Framtassarna skall vara rakt framåtriktade.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion.</i>

Bakställ

Helhet	
Bakstället skall vara välvinklat. Parallellt ställda bakben, varken underställda eller kohasiga.	
Lår	
Låren skall vara breda.	
Knäled	
Knälederna skall vara välvinklade.	
Underben	
Underbenen skall vara breda.	

Has/Hasled	
Hasorna skall vara lågt ansatta, torra och från sidan sett breda.	

Baktassar	
Baktassarna skall vara välvda och väl slutna med bra behåring mellan tårna. Trampdynorna skall vara fasta. Baktassarna skall vara rakt framåtriktade.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion.</i>

Rörelser	
Rörelserna skall vara fria och täcka mark. De skall vara parallella sedda bakifrån, inte underställda eller kohasiga.	

Välbalanserad tik med utmärkt helhet.

Päls

Pälsstruktur	
Hårlaget skall vara rakt, hårt, tätt och inte för kort. Om hårlaget i övrigt är mycket bra kan man tillåta lite kraftigare behåring. På lårens baksidor och svansens undersida kan pälsen få vara något längre, förutsatt att pälskvaliteten förövrigt är särskilt bra.	<i>Pälskvaliteten är viktig för hundens funktionalitet.</i>

Färg	
Uttunnat svart med tanmarkering eller dropplad (merle) med blek tanmarkering och vita tecken. Korpsvart med varmt gulröd tanmarkering är mindre önskvärt. Det är tillåtet med vitt som når ut på skuldrorna, på undersidan av buken och på benen och tassarna. Vitt som täcker mer än 50 % är inte önskvärt.	

DUNKERSTÖVARE

Dropplad tik med mycket bra hårlag.

Solid hanhund med den korrekta svarta teckningen.

Storlek/Vikt

Mankhöjd		
Hanhund:	55–61 cm, ideal är 57–59 cm	
Tik:	52–58 cm, ideal är 54–56 cm	

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Vitt som når sadeln hos de uttunnat svarta med tanmarkering.
- Vita fläckar i merlefärgen.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Dunkerstövare - viktigt att komma ihåg

Var noga med

- Korrekta proportioner är viktigt.
- Rörelserna ska vara parallella och vägvinnande.
- Korrekta vinklar.
- Benstomme.

DUNKERSTÖVARE

*Härligt hanhundshuvud och uttryck
(viktigt med svart runt ögonen)*

Vackert tikhuvud.

Välbyggd hane, fina färger

[illegible]

